YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

28 päivänä marraskuuta 1996 *

Asiassa C-119/96 P,

Susan Ryan-Sheridan, Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön toimenhaltija, jota edustaa asianajaja Marc-Albert Lucas, Liège, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Évelyne Korn, 21 rue de Nassau,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-589/93, Ryan-Sheridan vastaan Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö, 15.2.1996 antaman tuomion (Kok. H. s. II-77) kumoamista,

vastapuolena:

Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö, asiamiehinään säätiön johtaja Clive Purkiss ja säätiön hallintojohtaja Terry Sheehan, joita avustaa asianajaja Denis Waelbroeck, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Euroopan yhteisöjen komissio, Centre Wagner, Kirchberg,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. L. Murray sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari) ja H. Ragnemalm,

julkisasiamies: C. O. Lenz,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Susan Ryan-Sheridan on yhteisöjen tuomioistuimeen 15.4.1996 jättämällään valituskirjelmällä vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-589/93, Ryan-Sheridan vastaan Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö, 15.2.1996 antaman tuomion (Kok. H. s. II-77, jäljempänä valituksenalainen tuomio), jossa hylättiin perusteettomana kanne, jolla pyrittiin yhtäältä kumoamaan 25.8.1993 päivätty, säätiön "julkaisuohjelmasta" vastaavan hallintovirkamiehen avointa virkaa koskeva ilmoitus, kyseistä virkaa koskeva rajoitettu kilpailuilmoitus, palvelukseenottokomitean 5.11.1993 päivätty tiedote ja säätiön johtajan 22.11.1993 tekemä päätös kantajan kyseistä virkaa koskevan hakemuksen hylkäämisestä, ja toisaalta velvoittamaan säätiö maksamaan vahingonkorvauksena 75 000 Belgian frangia (BEF).

2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut siinä käsiteltävänä olleen kanteen taustalla olevista seikoista seuraavaa:

"1. Ryan-Sheridan on työskennellyt vuodesta 1979 lähtien Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiössä (jäljempänä säätiö), jossa hän on hoitanut vuodesta 1983

lähtien 'julkaisuvastaavan' (Publications Officer) ura-alueen B virkaa. Hänet ylennettiin tammikuussa 1991 ura-alueen B palkkatasolta 3 saman ura-alueen palkkatasolle 2, ja hänelle ehdotettiin vuoden 1994 ylennyskierroksella ylennystä ura-alueen B palkkatasolle 1.

2. Kantajaa koskevasta, ajalle 1.1.1990—31.12.1992 laaditusta arviointikertomuksesta käy ilmi, että hän 'vastaa säätiön julkaisuohjelman yleisestä hallinnosta ja hoidosta, johon sisältyy taloudellisten asioiden hoito' 'dokumentointi-, tiedotus- ja jakelujaoston' johtajan N. W:n alaisena.

3. Kantajan edellä mainitun arviointikertomuksen mukainen tehtävien kuvaus on seuraava:

'— julkaisuluonnosten suunnittelu mahdollisuuksien rajoissa ja niiden toteuttaminen;

— julkaisujen työryhmän sihteerinä toimiminen (jolla on aloitetehtävä, mikä tarkoittaa esimerkiksi sen varmistamista, että kaikista asiaankuuluvista asioista keskustellaan ja että keskustelujen pöytäkirjat ovat saatavilla);

— läheisen yhteyden pitäminen tekijöihin, 'Research Managers'hin', kääntäjiin jne. säätiön eri asiakkaiden tarvitsemien tuotteiden kehittämiseksi;

— säätiön julkaisujen yleinen laatuvalvonta seuraavasti:

— säätiön eri julkaisujen tuotantomenettelyn ja siinä valmistuvien eri kieliversioiden valvonta;

— julkaistavien asiakirjojen ulkoasun, kuvituksen, ladonnan ja oikoluvun järjestäminen;

— kaiken aineiston (ladottu tai konekirjoitettu) lopullinen tarkastus ennen julkaisemista;

— julkaistavan aineiston hankinta seuraavasti:

— hankinnat sisäiselle kirjapainojaostolle painatukseen meneville teoksille;

— ulkoisten painajien valinnan, sopimusten tekemisen ja ulkoisten korjausvedosten tuotantomenettelyn valvonta aineiston valmistumiseen asti;

— julkaisujen talousarvion ja kaikkien siihen liittyvien hallinnollisten toimintojen (luvat, tarjouskilpailut, hinnat, laskut jne.) rahataloudellinen valvonta;

— työn jakaminen ja valvonta samoin kuin julkaisutoiminnoissa työskentelevän henkilöstön koulutus.'

4. Säätiön johtaja osoitti 19.8.1993 N. W:lle tiedotteen, jossa ilmoitettiin lähiaikoina järjestettävästä kilpailusta palkkaluokkaan A 7/A 6 kuuluvan 'julkaisuohjelman hallintovirkamiehen' (Programme Manager) palvelukseenottamiseksi; kyseisen virkamiehen tehtävät kuvattiin seuraavasti:

'Vastuu julkaisuohjelmaa koskevan politiikan ja strategian laatimisesta, kehittämisestä, suunnittelusta, järjestämisestä ja hallinnosta, erityisesti:

— tiettyjen tarpeellisten julkaisumenetelmien (paperimuotoiset julkaisut, elektroniset julkaisut, jne.) tunnistaminen ja tutkimusten ja tiedon jakelun ja

esitystavan edistäminen sellaisessa muodossa, joka on sopeutettu säätiön eri asiakkaille, yhteistyössä 'tiedotusosaston' ja 'tutkimusosaston' kanssa;

— julkaisujen ulkopuoliset hankinnat sekä niiden myynti yhteistä julkaisemista koskevin sopimuksin ja toimiluvalla tapahtuvan julkaisemisen varmistaminen ja tällaisten menetelmien kehittäminen kiinteänä osana säätiön julkaisuohjelmaa yhteistyössä Luxemburgin Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston kanssa;

— laadun valvominen ja ohjeiden antaminen alkuperäiskappaleiden tuotantoon (paperi, elektroninen, optinen jne. muoto);

— sisäisen tietopankin laatiminen säätiön tuotteista yhteistyössä työtovereiden kanssa käyttämällä asianmukaisia menetelmiä ja perusteita, jotta julkaisemisen jälkeiset tehtävät voitaisiin toteuttaa ja julkaisujen muotoa voitaisiin muuttaa, ja määrittelemällä käytettävät menetelmät sekä ottamalla käyttöön säätiön nykyisiä tuotteita koskevat tiedonsyöttömenetelmät;

— tiedonvalvontajärjestelmien, kuten hakemistojen ja tietojen luokittelujärjestelmien kehittäminen ja soveltaminen, synonyymisanakirjan perustaminen ja päivittäminen käyttäjien tiedonsaannin parantamiseksi;

— noin 6—8 henkilön yksikön henkilöstön ja varojen johtaminen.'

5. Tiedotteessa suunniteltiin ensi vaiheessa rajoitetun kilpailun järjestämistä yhteisön toimielinten virkamiehille ja muulle henkilöstölle, mutta tiedotteen mukaan oli valmistauduttava myös avoimeen kilpailuun, joka oli tarpeen vaatiessa heti toteutettavissa. Kilpailu oli järjestettävä hakijoiden arvosanojen ja haastattelun perusteella.

6. Suunniteltuihin erityisiin soveltuvuusedellytyksiin kuului yliopistotasoinen koulutus, josta on vahvistuksena asianmukainen tutkintotodistus, ja koulutuksen jälkeen vähintään viiden vuoden asianmukainen ammattikokemus, yhden yhteisön kielen perusteellinen taito ja vähintään toisen yhteisön kielen tuntemus. Lopuksi palvelukseenottokomitean oli määrä tutkia toisten yhteisön toimielinten työntekijöiden esittämät hakemukset ennen avoimessa kilpailussa esitettyjä hakemuksia.

7. Säätiö julkaisi 25.8.1993 avointa virkaa koskevan ilmoituksen, joka oli osoitettu kaikille säätiön ura-alueen A työntekijöille, jotka voitiin siirtää tähän avoimeen virkaan. Avoimeen virkaan liittyvien tehtävien kuvauksessa toistettiin kokonaan edellä mainitussa 19.8.1993 päivätyssä tiedotteessa ollut tehtävien kuvaus, mutta avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa sisäisiltä hakijoilta ei vaadittu mitään erityistä soveltuvuutta. Sitä ei kiistetty, ettei kukaan hakenut virkaa.

8. Säätiö julkaisi 28.9.1993 edellä mainitun ilmoituksen kanssa identtisen ilmoituksen, joka oli tällä kertaa osoitettu koko sen henkilöstölle.

9. Säätiö julkaisi samana päivänä rajoitettua kilpailua koskevan ilmoituksen, joka oli osoitettu muiden yhteisön toimielinten toimenhaltijoille. Tässä ilmoituksessa haettavaan virkaan liittyvät tehtävät kuvattiin seuraavasti:

'Julkaisuohjelmaa koskevan politiikan ja strategian valmistelu, kehittäminen, suunnittelu, järjestely ja hallinnoiminen, erityisesti tiettyjen tuotteiden, jotka on esitetty elektronisesti tai paperimuodossa, markkinoiden tarpeiden tunnistaminen samoin kuin sisäisten tai ulkoisten toimintaohjelmien laatiminen (mukaan luettuna tietopankin laatiminen 'on line' ja 'off line' -tuotteiden osalta) markkinoiden tarpeiden tyydyttämiseksi.'

10. Rajoitetussa kilpailuilmoituksessa hakijoilta edellytettiin muun muassa vaadittua erikoistumista vastaavaa yliopistotasoista koulutusta, josta on annettu asianmukainen tutkintotodistus, loppututkinnon suorittamisen jälkeen hankittua asianmukaista viiden vuoden ammattikokemusta samoin kuin englannin tai ranskan kielen

perusteellista taitoa sekä toisen yhteisön kielen tyydyttävää taitoa. Palvelukseenottokomitealta saattoi pyytää tarkempia tietoja ja hakupaperit.

11. Valittaja esitti avointa virkaa koskevan hakemuksensa 20.10.1993.

12. Palvelukseenottokomitea ilmoitti säätiön johtajalle ja apulaisjohtajalle osoittamassaan 5.11.1993 päivätyssä tiedotteessaan 'sisäisen ja rajoitetun kilpailun tulokset' tutkineensa ensiksi kolme sisäistä hakemusta, joista yksi oli Ryan-Sheridanin hakemus, ja arvioineensa yksimielisesti, ettei yhdelläkään näistä hakijoista ollut riittävää pätevyyttä ja kokemusta kuvattujen tehtävien eri alueilla, jotta heidät olisi voitu kutsua haastatteluun. Komitea ilmoitti myös tutkineensa seuraavaksi ulkoiset hakemukset ja arvioineensa, ettei se jatka menettelyä haastatteluilla vaan että se pikemminkin ehdottaa yleisen kilpailun järjestämistä.

13. Säätiön johtaja ilmoitti valittajalle 22.11.1993 päiväämällään kirjeellä, että hänen avointa virkaa koskevaa hakemustaan ei voitu hyväksyä, koska palvelukseenottokomitea ei arvioinut häntä riittävän pätevästi ja kokeneeksi avoimeen virkaan liittyvien tehtävien erityisalueilla, jotta hänet olisi voitu kutsua haastatteluun."

3 Ryan-Sheridan teki säätiölle 22.12.1993 valituksen kyseisestä päätöksestä (valituksenalaisen tuomion 14 kohta).

4 Näillä perusteilla Ryan-Sheridan nosti 28.12.1993 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, johon liittyi välitoimia koskeva hakemus (15 kohta).

5 Säätiö hylkäsi valituksen 25.3.1994 tekemällään päätöksellä (17 kohta).

Valituksenalainen tuomio

6 Ryan-Sheridan esitti kanteensa tueksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa yksitoista perustetta, jotka tutkittiin seuraavassa järjestyksessä:

7 Ensiksi Ryan-Sheridan esitti, että säätiö on rikkonut Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 29 artiklaa jättäessään tutkimatta mahdollisuuden täyttää avoimena oleva virka siirron tai sisäisen ylennyksen kautta, mistä hän olisi voinut hyötyä.

8 Toiseksi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta oli loukattu siten, että sisäinen ilmoitus oli laadittu täsmällisemmin kuin rajoitettua kilpailua koskeva ilmoitus.

9 Kolmanneksi sisäinen ilmoitus oli lainvastainen, koska siinä ei esitetty avoimen viran saamiseksi vaadittuja edellytyksiä tarkasti.

10 Neljänneksi sisäistä ilmoitusta oli rikottu. Koska sisäisessä ilmoituksessa ei esitetty mitään erityistä pätevyysvaatimusta, säätiö ei voinut kieltäytyä ottamasta huomioon Ryan-Sheridanin hakemusta kyseisen ilmoituksen perusteella.

11 Viidenneksi säätiö oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että Ryan-Sheridan ei täyttänyt kaikkia avoimeen virkaan vaadittavia edellytyksiä.

12 Kuudenneksi palvelukseenottokomitean 5.11.1993 päivätyllä tiedotteella ja Ryan-Sheridanin hakemuksen hylkäävällä päätöksellä ei täytetä perusteluvelvollisuutta.

13 Seitsemänneksi Ryan-Sheridan toteaa, että hänen esimiehensä, jonka kanssa hänellä oli ollut riitaa helmikuussa 1992, oli palvelukseenottokomitean jäsen, mikä on vastoin Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön henkilöstöä koskevista palvelussuhteen ehdoista 29 päivänä kesäkuuta 1976 annetun neuvoston asetuksen (EHTY, ETY, Euratom) N:o 1860/76 (EYVL L 214, s. 24) 10 artiklaa.

14 Kahdeksanneksi säätiö oli syyllistynyt harkintavallan ja oikeudenkäynnin väärinkäyttöön, koska asetuksen (ETY) N:o 1860/76 23 artiklan mukaan kaikki sitoumukset on tehtävä yksikön edun mukaan, mutta säätiö asetti etusijalle ulkoisen hakijan.

15 Yhdeksänneksi luottamuksensuojan periaatetta ja Ryan-Sheridanin oikeutta hänen ansioidensa tosiasialliseen arviointiin oli loukattu.

16 Kymmenenneksi huolenpitovelvollisuutta ei ollut noudatettu, koska haettavan viran hoidossa oli olennaisilta osin kysymys tehtävistä, joita Ryan-Sheridan oli hoitanut jo usean vuoden ajan, joten riidanalaisilla toimilla saatettaisiin viedä hänen tehtävänsä.

17 Lopuksi koska nämä riidanalaiset toimet ovat lainvastaisia, jokainen myöhempi kilpailua koskeva toimenpide on myös lainvastainen.

18 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän kanteen perusteettomana.

Valitus

19 Valituksessaan valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin ensiksi kumoaa valituksenalaisen tuomion, toiseksi ratkaisee riidan itse ja kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsitellyssä kanteessa riitautetut päätökset niillä perusteilla ja asiakirjoilla, jotka valittaja on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, kolmanneksi velvoittaa vastaajan maksamaan valittajalle vahingonkorvauksena 500 000 BEF ja neljänneksi velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa että yhteisöjen tuomioistuimessa mukaan luettuna välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

20 Valittaja vetoaa aluksi palvelukseenottomenettelyn lainvastaisiin päämääriin (harkintavallan väärinkäyttö tai ainakin palvelukseenottokomitean muodollisen puolueettomuuden puuttuminen; oikeudenkäynnin väärinkäyttö), toiseksi palvelukseenottomenettelyssä tapahtuneisiin sääntöjenvastaisuuksiin, jotka kuvastavat menettelyn päämäärien lainvastaisuutta (sisäisen ilmoituksen lainvastaisuus; yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen), ja kolmanneksi tästä seurauksena oleviin ilmeiseen arviointivirheeseen ja huolenpitovelvollisuuden rikkomiseen.

21 Työjärjestyksen 119 artiklan mukaan jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa hylätä valituksen perustellulla määräyksellä aloittamatta suullista käsittelyä.

Ensimmäinen peruste

22 Ensimmäisessä perusteessaan valittaja katsoo, että palvelukseenottomenettelyä johtaneet päämäärät ovat lainvastaisia.

Ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa

Ensimmäisen perusteen ensimmäisessä osassa valittaja arvostelee valituksenalaisen tuomion 107 kohtaa, joka kuuluu seuraavasti:

"Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo lisäksi, että jos hallinnon on valvottava palvelukseenottokomitean jäsenten puolueettomuutta, N. W:n edellä 2 kohdassa mainitussa arviointikertomuksessa kantajan ammatillisesta pätevyydestä esittämät arviot, jotka sisältävät kriittisiä huomautuksia kantajasta, ovat kuitenkin perusteltuja, kohtuullisia ja asiallisia, eikä niihin sisälly mitään sellaista, mikä olisi vastoin palvelukseenottokomitean jäsenen puolueettomuusvelvollisuutta."

23 Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole perustellut päätöstään oikeudellisesti riittävästi, koska tuomioistuin ei ole selvittänyt sitä, miten ne harkintavallan väärinkäyttöön liittyvät tosiseikat, joihin valittaja oli viitannut perusteessaan, joka koski sitä, että palvelukseenottokomitean jäsenet eivät olleet puolueettomia, eivät olleet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mielestä asiaankuuluvia.

24 Tämä ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa nojautuu valituksenalaisen tuomion ilmeisen virheelliseen tulkintaan.

25 Itse asiassa kyseisen tuomion 106 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut, että objektiivisesti tarkasteltuna oli hyödyllistä, että N. W. oli jäsenenä palvelukseenottokomiteassa kahdessa ominaisuudessaan eli asianomaisen osaston esimiehenä ja avoimen viran tulevan haltijan suorana esimiehenä. Sitten 107 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että N. W:n arviointikertomuksessa kantajan ammatillisesta pätevyydestä esittämät arviot, jotka sisälsivät kantajasta kriittisiä huomautuksia, olivat kuitenkin perusteltuja, kohtuullisia ja asiallisia eikä niihin sisältynyt mitään sellaista, mikä olisi vastoin palvelukseenottokomitean jäsenen puolueettomuusvelvollisuutta. Lisäksi tuomion 108 kohdassa

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että palvelukseenottokomitean kolme jäsentä antoivat lausuntonsa yksimielisesti; yksi jäsenistä oli henkilöstökomitean edustaja. Tuomion 109 kohdassa todettiin, että näissä olosuhteissa ei voitu katsoa, että N. W:n läsnäolo palvelukseenottokomiteassa olisi voinut vaikuttaa tämän komitean arvioinnin puolueettomuuteen.

26 Siten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellut riittävästi sen perusteen hylkäämisen, joka koski palvelukseenottokomitean tekemän arvioinnin puolueettomuutta.

27 Siten ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa on hylättävä ilmeisen perusteettomana.

Ensimmäisen perusteen toinen osa

28 Ensimmäisen perusteen toinen osa koskee valituksenalaisen tuomion 118 kohtaa, joka kuuluu seuraavasti:

"Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei oikeudenkäyntiasiakirjoista tai edellä esitetystä käy ilmi, että vastaaja olisi alun perin aikonut asettaa ulkopuolisen hakijan etusijalle."

29 Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole perustellut oikeudellisesti riittävästi päätöstään hylätä oikeudenkäynnin väärinkäyttöä koskeva peruste. Tältä osin valittaja oli esittänyt useita objektiivisia seikkoja koskien kyseistä oikeudenkäynnin väärinkäyttöä; yksi näistä seikoista oli säätiön johtajan 19.8.1993 päivätty tiedote, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ollut tutkinut kaikkia näitä seikkoja.

30 Myös tämä ensimmäisen perusteen toinen osa nojautuu valituksenalaisen tuomion ilmeisen virheelliseen tulkintaan.

31 Itse asiassa muistutettuaan tuomionsa 117 kohdassa harkintavallan väärinkäyttöä koskevasta yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi valituksenalaisen tuomion 118 kohdassa nimenomaisesti "oikeudenkäyntiasiakirjoihin" arvioidakseen 119 kohdassa, ettei erityisesti käynyt ilmi, kuten Susan Ryan-Sheridan oli väittänyt, että palvelukseenottokomitea olisi tutkinut rajoitettua kilpailua koskevan ilmoituksen perusteella esitetyt säätiön ulkopuolelta tulleet hakemukset ennen säätiön toimenhaltijoiden esittämiä hakemuksia.

32 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 120 kohdassa, että ottaen huomioon edeltävän ja erityisesti sen päätelmän, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätyi tutkittuaan palvelukseenottokomitean muodollisen puolueettomuuden puuttumista koskevan perusteen, ei näytä siltä, että kantajan hakemus olisi hylätty hänen ja N. W:n välisen henkilökohtaisen konfliktin vuoksi.

33 Siten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellut oikeudellisesti riittävästi oikeudenkäynnin väärinkäyttöä koskevan perusteen hylkäämisen.

34 Siten ensimmäisen perusteen toinen osa on hylättävä ilmeisen perusteettomana.

Toinen peruste

35 Toisessa perusteessaan valittaja vetoaa siihen, että palvelukseenottomenettelyyn liittyy erilaisia sääntöjenvastaisuuksia. Tämä peruste sisältää osat I ja II.

Toisen perusteen I osa

36 Toisen perusteen I osa jakautuu neljään osaan.

37 Toisen perusteen ensimmäinen osa liittyy valituksenalaisen tuomion 55 kohtaan, joka kuuluu seuraavasti:

"Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, ettei kantajalla ole intressiä vedota sisäisen ilmoituksen mahdolliseen epätarkkuuteen, riippumatta tämän ilmoituksen epätarkkuuden täsmällisestä oikeudellisesta luonteesta. Itse asiassa vaikka väitetty epätarkkuus näytettäisiin toteen, tämä epätarkkuus ei ole kantajalle vastainen, koska kantaja saattoi hakea avointa virkaa."

38 Valittaja toteaa päinvastoin, että hänen etunsa mukaista oli, että sisäinen ilmoitus luonteestaan riippumatta sisälsi mahdollisimman tarkat tiedot riidanalaisen viran hoidossa vaadittavista soveltuvuusedellytyksistä huolimatta siitä, että hän saattoi hakea kyseistä virkaa.

39 Toisen perusteen I osan toinen osa koskee valituksenalaisen tuomion 56 ja 57 kohtaa, jotka kuuluvat seuraavasti:

"56. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että sisäinen ilmoitus täyttää ne edellytykset, joita oikeuskäytännössä on asetettu avointa virkaa koskevien ilmoitusten ja kilpailuilmoitusten osalta (asia T-16/94, Benecos v. komissio, tuomio 17.5.1995, Kok. H. 1995, s. II-335, 18 kohta ja em. asia Seghers v. neuvosto, tuomion 34 kohta), koska ilmoituksessa kantajalle annettiin tosiasiassa tiedot niistä edellytyksistä, joita avoimen viran hoitamiseksi vaadittiin, ja kantaja on sen perusteella voinut arvioida, kannattiko hänen hakea virkaa.

57. Sitä paitsi kantaja on itse myöntänyt, että sisäinen ilmoitus on täyttänyt tehtävänsä, koska kantaja oli esittänyt viidennen perusteen nojalla, että hän täytti ammattikokemuksensa ja akateemisten ansioidensa vuoksi kaikki avoimen viran hoitamiselta edellytettävät vaatimukset sellaisina kuin ne oli kuvattu sisäisessä ilmoituksessa."

40 Valittaja syyttää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on laiminlyönyt oikeudenkäyntitoimiinsa kuuluvan luottamuksen noudattamisen, koska valittajan esittämä ilmeistä arviointivirhettä koskeva peruste oli toissijainen niihin perusteisiin nähden, jotka hän perusti soveltuvuutta koskevan edellytyksen puuttumiseen kilpailuilmoituksesta. Itse asiassa vaikka valittaja olisi arvioinut itsensä soveltuvaksi hoitamaan avointa virkaa, hän olisi voinut erehtyä tältä osin, koska kilpailuilmoituksesta puuttuivat soveltuvuutta koskevat edellytykset tai ainakin riittävän täsmälliset edellytykset.

41 Toisen perusteen I osan kolmas osa koskee valituksenalaisen tuomion 61 ja 62 kohtaa, jotka kuuluvat seuraavasti:

"61. Oikeudenkäyntiasiakirjoista käy ilmi (ks. edellä 13 kohta ja jäljempänä 84 kohta), että vastaaja on arvioinut, ettei kantaja ollut riittävän pätevä ja kokenut hoitamaan sisäisessä ilmoituksessa kuvattuja eri tehtäviä.

62. Tältä osin kantajan hakemuksen hylkäävä päätös ei perustu sellaisiin edellytyksiin, joita ei olisi nimenomaisesti ilmaistu tässä ilmoituksessa."

42 Valittajan mukaan näistä kohdista käy ilmi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut, että sisäisessä ilmoituksessa esitettiin soveltuvuusedellytys, jonka mukaan hakijan oli oltava riittävän pätevä ja kokenut hoitamaan sisäisessä ilmoituksessa kuvailtuja eri tehtäviä. Tämän edellytyksen olemassaolo olisi pitänyt

päätellä pelkästä tehtävien kuvauksesta, kun taas tehtävien kuvaus ja niiden hoitamista koskevat soveltuvuusedellytykset ovat eri käsitteitä, joita ei voida sekoittaa.

43 Toisen perusteen I osan neljäs osa koskee valituksenalaisen tuomion 91, 93, 94, 96 ja 97 kohtaa. Muistutettuaan asianosaiselle vastaisen päätöksen perustelemista koskevasta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä (90 kohta) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa seuraavaa:

"Edellä todetusta seuraa, että pelkästään kantajan hakemuksen hylkäävän päätöksen perustelut mahdollistivat sen, että kantaja voi kiistää perustelujen asianmukaisuuden, koska hän saattoi nostaa hyödyllisesti kanteen 28.12.1993 alkaen eli ennen säätiön 25.3.1994 tekemää, kantajan valituksen hylkäävää päätöstä, esittämällä ilmeistä arviointivirhettä koskevan perusteensa tueksi, että haettava virka vastaa suurelta osin tehtäviä, joita hän on hoitanut säätiössä jo useita vuosia."

44 Valituksenalaisen tuomion 93 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että jo kantajan hakemuksen hylkäävän päätöksen perustelut mahdollistivat myös sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi todeta, ettei vastaajan voitu katsoa tehneen ilmeistä arviointivirhettä. Sitten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tuomion 94 kohdassa, että koska kantajan hakemuksen hylkäävän päätöksen perusteluissa toistettiin asiallisesti palvelukseenottokomitean lausunnon perustelut, myös tätä lausuntoa oli pidettävä riittävästi perusteltuna. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi 96 kohdassa, että viidennen perustelun tutkimisen perusteella voidaan päätellä, että kantaja ainakin tiesi hyvin, ettei hän ollut riittävän kokenut ja pätevä täytettävään virkaan liittyvien kaikkien tehtävien osalta. Lopuksi valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että kantajan valituksen hylkäämistä koskevassa päätöksessä esitettiin joka tapauksessa riittävän selvästi ja tarkasti ne erot, joita kantajan viran ja avoimen viran luonteen ja tason välillä on.

45 Valittaja korostaa, että koska ilmoituksessa ei esitetty soveltuvuusedellytyksiä ainakaan riittävän tarkasti, vastaajan ei ollut mahdollista perustella päätöksiään tavalla, joka täyttäisi oikeuskäytännössä asetetut edellytykset, eli yhtäältä että asianosainen voi arvioida tarkasti mahdollisuuksiaan nostaa kanne päätöksestä ja toisaalta että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi valvoa päätöksen laillisuutta.

46 Aluksi on todettava, että toisen perusteen I osan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs osa perustuvat olettamukseen sisäisen ilmoituksen epätarkkuudesta soveltuvuusedellytysten osalta.

47 Tältä osin on huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kilpailuilmoituksen olennaisena tehtävänä on antaa tietoa asianosaisille niin täsmällisesti kuin mahdollista avoinna olevan viran hoitamiselta edellytetyistä vaatimuksista, jotta he voivat arvioida sitä, kannattaako heidän hakea virkaa (asia 255/78, Anselme ja Constant v. komissio, tuomio 28.6.1979, Kok. 1979, s. 2323, 9 kohta; asia 67/81, Ruske v. komissio, tuomio 18.2.1982, Kok. 1982, s. 661, 9 kohta; ks. myös asia T-16/94, Benecos v. komissio, tuomio 17.5.1995, Kok. H. 1995, s. II-335, 18 kohta ja T-69/92, Seghers v. neuvosto, tuomio 24.6.1993, Kok. 1993, s. II-651, 34 kohta).

48 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa, että sisäisessä ilmoituksessa oli todella annettu Ryan-Sheridanille tieto avoimen viran hoitamiselta edellytetyistä vaatimuksista ja hän saattoi tehokkaasti arvioida, kannattiko hänen hakea virkaa.

49 Tästä tosiasiaa koskevasta toteamuksesta, joka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli tehtävä (ks. erityisesti asia C-283/90 P, Vidrányi v. komissio, tuomio 1.10.1991, Kok. 1991, s. I-4339, 12 kohta), kyseinen tuomioistuin saattoi aivan oikein todeta, että sisäinen ilmoitus täytti oikeuskäytännössä asetetut vaatimukset.

50 Edellä todetusta seuraa, että toisen perusteen I osa on hylättävä ilmeisen perusteettomana.

Toisen perusteen II osa

51 Toisen perusteen II osa, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen väitettyä loukkaamista, muodostuu kahdesta osasta.

52 Ensimmäinen osa koskee valituksenalaisen tuomion 41 kohtaa, joka kuuluu seuraavasti:

"Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että voidessaan esittää avointa virkaa koskevan hakemuksen kantajalla ei ole missään tapauksessa mitään intressiä väittää, että toisin kuin sisäisessä ilmoituksessa, rajoitettua kilpailua koskevassa ilmoituksessa oli mainittu täsmällisiä soveltuvuusedellytyksiä, joiden perusteella yhteisön muiden toimielinten toimenhaltijat saattoivat arvioida hakemuksensa mahdollisuuksia."

53 Valittaja rajoittuu esittämään tältä osin, että hän on näyttänyt toteen toisen perusteensa I osan ensimmäisessä osassa, että hänen oli tärkeää voida arvioida mahdollisimman tarkasti sitä, kannattiko hänen hakea virkaa, vaikka sisäisen ilmoituksen epätarkkuudesta huolimatta hän saattoi hakea virkaa esillä olevassa tapauksessa.

54 Tältä osin riittää kun todetaan, että Ryan-Sheridanin esittämä perustelu on hylätty esillä olevan tuomion 50 kohdassa ilmeisen perusteettomana.

55 Toisen perusteen II osan toinen osa koskee valituksenalaisen tuomion 43 kohtaa, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi seuraavaa:

"Yhtäältä edeltävästä 9 kohdasta seuraa, että rajoitettua kilpailua koskeva ilmoitus merkitsee asiallisesti vain yhteenvetoa sisäisessä ilmoituksessa vaadituista ammattikokemusta koskevista eri edellytyksistä."

56 Valittaja toteaa, että koska avointa virkaa koskevien tehtävien kuvaus ei ollut varsinaisessa rajoitettua kilpailua koskevassa ilmoituksessa vaan toisessa asiakirjassa, joka annettiin ulkopuolisille hakijoille tiedoksi vain heidän pyynnöstään, tämän kuvauksen ei voida katsoa mahdollistavan sitä, että hakijat kykenivät arvioimaan soveltuvuuttaan kyseisen viran hoitamisessa.

57 Tältä osin on huomautettava, että valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmentää 42 kohtaa, jossa se oli todennut, että toinen peruste ei perustunut tosiseikkoihin siltä osin kuin kantaja oli väittänyt, että edellytykset avoimen viran saamiseksi olivat ankarammat säätiön henkilöstön osalta kuin muiden yhteisön toimielinten henkilöstön osalta.

58 Siltä osin kuin toisen perusteen II osan toinen osa koskee seikkoja, joiden arviointi kuuluu yksinomaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, kyseinen osa on hylättävä ilmeisen perusteettomana.

Kolmas peruste

59 Kolmas peruste koskee yhtäältä ilmeistä arviointivirhettä ja toisaalta huolenpitovelvollisuuden rikkomista.

Kolmannen perusteen I osan ensimmäinen osa

60 Kolmannen perusteen I osan ensimmäinen osa, joka liittyy ilmeiseen arviointivirheeseen, koskee valituksenalaisen tuomion 76—78 kohtaa, jotka kuuluvat seuraavasti:

"76. Oikeudenkäyntiasiakirjoista, kantajan tehtävien kuvauksesta edellä 2 ja 3 kohdassa, jota asianomainen ei ole kiistänyt, sekä edellä mainitusta 11.3.1991 päivätystä tiedotteesta seuraa, että kantaja on vastuussa säätiön julkaisujen hallinnosta ja säätiön tuotantomenettelyn kaikista vaiheista ja säätiön julkaisujen esittämisen yleisestä valvonnasta.

77. Sitä vastoin sisäisestä ilmoituksesta käy ilmi, että ohjelmavastaavan hallintovirkamiehen avoimeen virkaan liittyvät tehtävät ovat jopa säätiön julkaisustrategian suunnittelun ja johdon tasolla. Nämä tehtävät merkitsevät itse asiassa säätiön kustannuspolitiikan määrittelyä, kehittämistä ja koordinointia.

78. Tältä osin tehtävät sisältävät erityisesti julkaisujen sisällön valvonnan, ja yhtäältä säätiön ohjelman puutteiden täydentämiseksi tehtävien uusien julkaisujen ja toisaalta uusien julkaisumenetelmien, erityisesti elektronisten menetelmien, tarpeellisuuden tunnistamisen."

61 Valittaja korostaa vastauksessaan, että hän oli täsmentänyt esittämiensä eri asiakirjojen avulla sen, miten hän oli arvioinut sen, miten kahden viran välinen vastaavuus oli näytetty toteen. Hänen mukaansa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei

voinut tyytyä päättämään, että tätä vastaavuutta ei ollut olemassa ja että hänen tehtävänsä rajoittuivat vain julkaisuohjelmiin kuuluvien asiakirjojen hallintoon, tuotantoon ja esittämiseen ja ottamatta huomioon valittajan esittämiä täsmällisiä vastakkaisia väitteitä.

62 Tätä perustelua ei voida hyväksyä. Jo lukemalla valituksenalaisen tuomion 76—78 kohtaa käy ilmi se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on huomioinut kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat ja että se on perustellut riittävästi ratkaisua, johon se on päätynyt. Siten kolmannen perusteen I osan ensimmäinen osa on selvästi perusteeton.

Kolmannen perusteen I osan toinen osa

63 Kolmannen perusteen I osan toinen osa koskee valituksenalaisen tuomion 83 ja 84 kohtaa, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut, että kantaja, jolla oli todistustaakka, ei ollut näyttänyt oikeudellisesti riittävästi toteen väitettyä yhteyttä virkaansa liittyvien tehtävien ja avoimeen virkaan liittyvien tehtävien välillä (83 kohta), ja että tekemättä tältä osin ilmeistä arviointivirhettä säätiö on voinut arvioida, ettei kantaja ollut riittävän pätevä ja kokenut sisäisessä ilmoituksessa kuvattujen tehtävien eri alueilla (84 kohta).

64 Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustanut päättelynsä väärin oletukseen, jonka mukaan hän pyrki näyttämään täydellisen vastaavuuden tehtäviensä ja avoimeen virkaan liittyvien tehtävien välillä ja jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi päätellä vastaajan tehneen ilmeisen arviointivirheen ainoastaan silloin, jos tällainen vastaavuus näytettäisiin toteen. Tältä osin valittaja lisää, että se seikka, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli katsonut, ettei hänen tehtäviensä osalta ollut olemassa tällaista täydellistä vastaavuutta, ei riitä perustelemaan oikeudellisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisua, jonka mukaan vastaaja ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä.

65 Tämä osa perustuu valituksenalaisen tuomion ilmeisen virheelliseen tulkintaan.

66 Itse asiassa 65 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa Ryan-Sheridanin väitteistä, joiden mukaan 28.9.1993 julkaistussa ilmoituksessa kuvailtu avoin virka vastaa suurelta osin niitä tehtäviä, joita hän hoiti säätiössä jo useiden vuosien ajan, ja joiden mukaan joka tapauksessa hänen nykyiset tehtävänsä liittyivät avoimen viran tehtäviin. Arvioidessaan valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa, että Ryan-Sheridan ei kyennyt näyttämään oikeudellisesti riittävästi toteen omaan virkaansa ja avoimeen virkaan liittyvien tehtävien väitettyä yhteyttä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vastannut valittajan 65 kohdassa esittämään väitteeseen.

67 Siten kolmannen perusteen I osan toinen osa on ilmeisen perusteeton.

Kolmannen perusteen II osa

68 Kolmannen perusteen II osa, joka liittyy huolenpitovelvollisuutta koskevan periaatteen rikkomiseen, kohdistuu valituksenalaisen tuomion 131 kohtaan, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut, että Ryan-Sheridan ei voinut vedota tehokkaasti tähän periaatteeseen, koska hän ei kyennyt esittämään näyttöä väitetystä yhteydestä hänen työtehtäviensä ja avoimen viran hoitoon liittyvien tehtävien välillä.

69 Valittaja korostaa esittäneensä pääasiallisesti, että hänen tehtävänsä ja avoimen viran hoitoon liittyvät tehtävät vastasivat toisiaan ja toissijaisesti että hänen tehtävänsä ainakin liittyivät avoimen viran tehtäviin siten, että joka tapauksessa hänen työnsä loppuisi, jos hän ei saisi avointa virkaa, mistä hänelle aiheutuisi vakavia ja ilmeisiä haittoja, koska muutos vaikuttaisi jo useita vuosia olemassa olleeseen

tilanteeseen. Jättäessään huomioimatta tämän toissijaisen perustelun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut asianmukaisesti huomioon valittajan esittämiä oikeudenkäyntiasiakirjoja eikä perustellut päätöstään oikeudellisella tavalla riittävästi.

70 Tämä osa perustuu valituksenalaisen tuomion ilmeisen virheelliseen tulkintaan.

71 Itse asiassa kuten valituksenalaisen tuomion 76 ja 77 kohdasta, jotka on toistettu esillä olevan tuomion 60 kohdassa, käy ilmi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on selvästi erotellut Ryan-Sheridanin tehtävien kuvauksen ja haettavan "ohjelmavastaavan hallintovirkamiehen" virkaan liittyvien tehtävien kuvauksen. Lisäksi valituksenalaisen tuomion 80 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että välitoimihakemusta koskevassa, 4.3.1994 pidetyssä istunnossa käydyistä keskusteluista kävi ainakin ilmi, ettei Ryan-Sheridanin nykyiset tehtävät ja avoimen viran hoitoon liittyvät tehtävät olleet aivan samat, koska avoimen viran hoitoon liittyvät tehtävät merkitsivät tietyissä suhteissa säätiön julkaisupolitiikan kehittämistä erityisesti uusien elektronisten julkaisumenetelmien tarpeen tunnistamisen osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut lisäksi, että tämän toiminnan kehitys oli sellainen, että valittajan asianajaja oli voinut vakuuttaa tässä istunnossa, että "kukaan ei voi olla vielä pätevä, koska asia on niin uusi".

72 Siten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on voinut perustellusti arvioida tästä syystä, että Ryan-Sheridan ei voi vedota huolenpitovelvollisuuden rikkomista koskevaan perusteeseen.

73 Siten kolmannen perusteen II osa on hylättävä ilmeisen perusteettomana.

74 Edellä esitetystä seuraa, että valittajan valituksensa tueksi esittämät perusteet on joko selvästi jätettävä tutkimatta tai ne ovat ilmeisen perusteettomia, ja ne on siten hylättävä työjärjestyksen 119 artiklan mukaan.

Oikeudenkäyntikulut

75 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 70 artiklan mukaan yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riita-asioissa toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan. Kuitenkin 122 artiklan mukaan 70 artiklaa sovelletaan ainoastaan yhteisöjen toimielimien tekemiin valituksiin. Koska valittaja hävisi asian, valittaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 28 päivänä marraskuuta 1996.

R. Grass

kirjaaja

J. L. Murray

neljännen jaoston puheenjohtaja